

TRUE BREAD

NOVEMBER 2025

ഭൂ ബ്രഡ്

Volume 1 | Issue 11

ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

ഈ തലമുറയിൽ ആത്മീയ ജ്വാലയായ മാറുക

ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ

പ്രവചന എഴുത്തുകൾ നൽകുന്ന ദിശാബോധം

ബെനിൻ ബെൻസൺ

PARENTING RELOADED
GRACE TO FACE FAILURES

Renji Sam

അവില ലോക സൺഡേ സ്കൂൾ ദിനം

നവംബർ ഒന്നാം തീയതി

(2025 നവംബർ 2)

TRUE BREAD
NOVEMBER 2025
ട്രൂ ബ്രഡ്
Volume 1 | Issue 11
ഒരു ക്രിസ്തീയ കുടുംബ മാസിക

Private Circulation only

John - 6:32

“Then Jesus said :
my Father giveth you the
TRUE BREAD”

യോഹന്നാൻ 6:32

‘യേശു: എന്റെ പിതാവത്രേ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള
സാക്ഷാൽ അപ്പം
നിങ്ങൾക്കു തരുന്നത്.’

ലേഖനം, ഫീച്ചർ, കഥ, കവിത,
സന്ദേശം, അനുഭവം തുടങ്ങിയവയും
മാസിക സംബന്ധമായ
പ്രതികരണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും
ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ചീഫ് എഡിറ്റർ, ട്രൂ ബ്രഡ് മീഡിയ
മാരായമുട്ടം പി. ഒ., തിരുവനന്തപുരം - 695124
Mob: +91 9495336764
Email: truebreadmedia@gmail.com
www.thetruebread.com

Follow us on   True Bread Media

കൃതികളിലെ ആശയങ്ങളുടെ
ഉത്തരവാദിത്വം ലേഖകർക്ക് മാത്രമാണ്.
എല്ലാവിധ പുന:പ്രകാശനവും
രേഖാമൂലമുള്ള
അനുവാദത്തോടുകൂടി മാത്രം.

ADVISORY BOARD

P. S. Cherian
Dr. M. Stephen
Dr. Jaison Thomas
Dr. Sajikumar K. P.
Joy Mathew

CHIEF EDITOR
Viju Marayamuttom

EXECUTIVE MANAGER
Joemon Varghese

EDITOR IN-CHARGE
Baiju S. Panacode

CONTRIBUTING EDITORS
Dr. Anil Kurichimuttom
Dr. Binu Peniel

EDITORS
Anish Kalluvila
Lincy Joe Varghese

PUBLISHER
Prema Viju

TECHNICAL SUPPORT
Reuben Mathew Shibu

COVER & LAYOUT
Olapeepi Design Studio

05

ഈ തലമുറയിൽ ആത്മീയ ജാലയായ് മാറുക
| ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ

07

നിലവിളി
| ഡോ. മാത്യു വറഗീസ്

09

**മനുഷ്യത്വത്തിലേക്ക് ഇനി
എത്ര ദൂരം?**
| പി. എസ്. ചെറിയാൻ

11

**മരണവും ജീവനും നാവിന്റെ
അധികാരത്തിൽ**
| ജോയ് മാത്യു

13

666 - ഈ അനുബന്ധ ചിന്തകളും
| ഡോ. ജോർജ്ജ് ഫിലിപ്പ്

15

**പ്രവചന എഴുത്തുകൾ നൽകുന്ന
ദിശാബോധം**
| ബെന്നിൻ ബെൻസൺ

18

Parenting Reloaded
Grace to Face Failures
| Renji Sam

വിജു മാറായമുട്ടം

ഉത്തമ മാതൃകകൾ അനുകരിക്കാം...

നമുക്ക് ചുറ്റും നല്ല മാതൃകകൾ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അവയെല്ലാം നല്ല വഴികാട്ടികളാണ്.

മാതാപിതാക്കൾ, സഹോദരങ്ങൾ, ആത്മീയ ചാര്യർ, അദ്ധ്യാപകർ, സഹപാഠികൾ, സഹപ്രവർത്തകർ, സഹയാത്രികർ, അയൽക്കാർ, അപരിചിതർ ഇങ്ങനെ പലരിൽ നിന്നും ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയിൽ നിന്നു പോലും അനുകരണീയമായ നല്ല ശീലങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാം. നേരിട്ട് മാത്രമല്ല; പരോക്ഷമായി പോലും നല്ല മാതൃകൾ കണ്ടെത്താനാകും. ഇതിനു ദാഹരണമാണ്, പുസ്തകങ്ങളും നവ സമൂഹമാധ്യമങ്ങളും. ഒന്നിന്റെയും അന്ധമായ അനുകരണമല്ല; വിവേചന ബുദ്ധിയോടുള്ള സ്വീകരണമാണ് വേണ്ടത്.

ആത്മീയ ജീവിതത്തിന് ഉതകുന്ന ധാരാളം മാതൃകകൾ നമുക്ക് തിരുവചനത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും. കൂട്ടത്തിൽ ബൈബിൾ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വീഴ്ചകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ളവ പിന്തുടരാതിരിക്കുന്നതിനുള്ള മുന്നറിയിപ്പാണ്. 'മിന്നുന്നതെല്ലാം പൊന്നല്ല' എന്ന പഴമൊഴി ഈ കാര്യത്തിലും പ്രസക്തമാണ്. തെറ്റായ മാതൃകകളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിന് അടിമപ്പെടാതിരിക്കണം.

'വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പൂർത്തി വരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക' എന്നതും 'നിങ്ങളോടു ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു നിങ്ങളെ നടത്തിയവരെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ; അവരുടെ ജീവാവസാനം ഓർത്ത് അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ' എന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ് (എബ്രായർ12:2;13:7). ■

ഡോ. എം. സ്റ്റീഫൻ
കോട്ടയം

ഈ തലമുറയിൽ ആത്മീയ ജ്വാലയായ് മാറുക

തീഷ്ണതയോടെ ഈ തലമുറയിൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ഇന്നിന്റെ വെല്ലുവിളിയാണ്. റോമാലേഖനം 12:9-13 വരെയുള്ള ഭാഗത്ത് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ വാക്യമാണ് 12:11. തീഷ്ണത കുറയാതിരിക്കുക, ആത്മീയ എരിവ് കുറയാതിരിക്കുക, ദൈവത്തെ സേവിക്കുക തുടങ്ങിയ ഊന്നലുകളാണ് ഇവിടെ കാണുക. ആത്മാവിൽ ശക്തരാകുവാനും തീഷ്ണതയിൽ കുറവു വരാതിരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധിച്ച് ദൈവത്തെ സേവിക്കണം എന്ന ദർശനം പൗലോസ് ശ്ലീഹാ നൽകുന്നു.

റോമാലേഖനം 12:9-13 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഏകദേശം 12 കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. (1) ആത്മാർത്ഥ സ്നേഹം (genuine love), (2) നല്ലതിനെ മുറുകെപിടിക്കുക (holdfast what is good), (3) പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുക (love one another),

(4) പരസ്പരം ബഹുമാനിക്കുക (show honour), (5) പ്രത്യാശയിൽ സന്തോഷിക്കുക (rejoice in hope), (6) കഷ്ടതയിൽ ദീർഘക്ഷമ കാണിക്കുക (patient in suffering), (7) പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരത (steadfast in prayer), (8) ഭക്തന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിൽ കൂട്ടായ്മ കാണിക്കുക (contribute to the need of saints), (9) അപരരോട് ആതിഥ്യമര്യാദ കാണിക്കുക (hospitality to strangers), (10) തീഷ്ണത കുറയാതെ സൂക്ഷിക്കുക (do not lack zeal), (11) ആത്മീയ എരിവ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക (keep spiritual fervour), (12) ദൈവത്തെ സേവിക്കുക (serve the Lord).

നമ്മുടെ സേവനത്തിൽ തീഷ്ണത ഒരിക്കലും കുറയരുത്. 'നാം മറ്റുള്ളവരോടുള്ള കടപ്പാടുകൾ മറന്ന് നമ്മുടെ നേട്ടങ്ങളെ അമിതമായി ഉയർത്തിക്കാട്ടുക എന്ന എളുപ്പമായ ഒരു രീതി സ്വീകരിക്കാറുണ്ട്' എന്ന് ബോൺഹോഫർ എന്ന ചിന്തകൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടമാണ് ലോകമെന്ന യുദ്ധങ്ങളിൽ നടക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നാം അലസത വെടിയണം. ക്രിസ്ത്യാനി തുരുമ്പിച്ചിരിക്കുകയല്ല, ഒരു തീജ്വാലയായി മാറണം. വളരെ ശ്രദ്ധയും, സാഹസികതയും അത്യുത്സാഹവും നമുക്കു വേണം. അലസതയും സുരക്ഷാചിന്തയും ആഡംബരചിന്തയും നമ്മെ ഉത്സാഹത്തിൽ നിന്ന് പിന്നോട്ട് വലിക്കും. അഗ്നി ജ്വലിക്കട്ടെ, അത് കെടാതിരിക്കട്ടെ. ഫലവത്തായി സേവ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഉത്സാഹം അനിവാര്യം.

നാം ചെയ്യുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സോടെ വേണം എന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ (കൊലോ. 3:23-24). ദൈവത്തിനെ നന്നുവണ്ണം നാം ചെയ്യുക, മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാനല്ല. നാം ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് ഉത്സാഹത്തോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും സന്തോഷത്തോടും ചെയ്യുക. എല്ലാ സേവനവും സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതമാണ്. സ്നേഹം കൂടാതെ സേവനം അസാധ്യം. ദൈവത്തെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവഹിതം അനുസരിക്കുകയും ദൈവത്തെ സേവിക്കുകയും വേണം (യോഹ. 15). യേശുക്രിസ്തു ദാസന്റെ വേഷം സ്വീകരിച്ചു (യോഹ. 13, ഫിലി. 2:5-8). മറ്റുള്ളവരെ സേവിക്കാനാണ് താൻ ലോകത്തിൽ വന്നതെന്ന് യേശു (മർക്കൊസ് 10:45). സ്നേഹം നമ്മിൽ ജ്വലിക്കണം. സമർപ്പണവും താഴ്മയും സേവനത്തിന് അനിവാര്യം.

ഇന്ന് പ്രഘോഷണവും സേവനവും ചിലപ്പോൾ ജയിൽവാസത്തിനും മരണത്തിനും കാരണമാക്കാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷിയാകുക

എന്നത് ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അപകടം (risky) നിറഞ്ഞതാണ്. ക്രൂശിന്റെ സ്നേഹിതനായ സാധുസുന്ദർ സിംഗ് ഈ അപകടം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഹിമാലയൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രഘോഷിച്ചു. തന്റെ കുടുംബ സാഹചര്യങ്ങളും സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലവും എതിരായിട്ടും വിലയ്ക്കേറി പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു തീജ്വാലയായി മാറി. ഒരു പടയാളിയുടെ മനസ്സ് പ്രേഷിതപ്രവർത്തകന് ഉണ്ടാവണം. മരണം വരിക്കുവോളമാണ് നിയോഗം (duty unto death) എന്നതാണ് ബോർഡർ സെക്യൂരിറ്റി ഫോഴ്സിന്റെ ആപ്തവാക്യം. യേശു നമ്മെ വിളിക്കുമ്പോൾ രക്തസാക്ഷിത്വം വഹിക്കാ നാണ് വിളിക്കുന്നതെന്ന് ബോൺഹോഫർ.

സേവനത്തിൽ നാം ആത്മീയതീഷ്ണത പ്രദർശിപ്പിക്കണം. തീഷ്ണത ജ്വലിക്കണം. ശുശ്രൂഷയിലും വിശ്വാസത്തിലും ശീതോഷ്ണവാനായാൽ തള്ളിക്കളയുമെന്ന് ദൈവവചനം (വെളിപ്പാട് 3:16). ദൈവവചനം അസ്ഥിക്കുള്ളിൽ ഒരു അഗ്നിയാലി പരിണമിക്കുന്നു എന്ന് യിരെമ്യാ പ്രവചനം (20:9). യേശുവിന്റെ ആത്മീയതീക്ഷ്ണത അനാത്മീകതയേയും അധർമ്മത്തേയും ചെറുത്തു (യോഹ. 2:17). പ്രവാചകന്മാർക്ക് ആത്മീയതീഷ്ണത ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ അധർമ്മങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ചു (1 രാജാ. 17, 18 അദ്ധ്യായങ്ങൾ, യെശ. 1:2-മുതൽ, യിരെ. 7:1 മുതൽ, ആമോ. 5:18 മുതൽ).

ആത്മാവിലുള്ള എരിവ് നമ്മുടെ വിശ്വാസ-ഉപദേശങ്ങളിലും, ധാർമ്മികതയിലും പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതത്തിലും ദൗത്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടാവണം (1 തിമോ. 5:21; 2 തിമോ. 2:15; 1 തെസ്സ. 5:17. എഫെ. 6:18; 1 തെസ്സ. 4:3-4; യോഹ. 12:24, 20:21).

അവസരങ്ങളെ കണ്ടെത്തി ദൈവത്തെ സേവിക്കുക (In serving, seize your opportunities). ലഭ്യമായ അവസരങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാണ് ദുരന്തം. ജീവിതം നമുക്ക് വിവിധ അവസരങ്ങൾ നല്കും. എന്നാൽ അവ ഗുണപ്രദമായി സേവനത്തിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കണം. ഭാരതത്തിലേക്ക് ദൈവീകസേവനത്തിനായി സമർപ്പണം ചെയ്ത ഹെൻറി മാർട്ടിന്റെ വാക്കു കൾ ഇതാ: 'ഇനി ഞാൻ ദൈവത്തിനായി കത്തി ജ്വലിക്കട്ടെ' (now let me burn out for God). അശരണരും ആത്മീകദർശനവുമില്ലാതെ കഴിയുന്ന ജനതകളെ സേവിക്കുവാൻ ആത്മദർശനത്തോടെ തീഷ്ണമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ നമ്മുടെ ജീവിതം ധന്യമാകും. ■

ധ്യാന വചനം: മത്തായി 27:46

ക്രൂശിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്ന് മൊഴികൾ മറ്റുള്ളവരെ കുറിച്ചായിരുന്നു. മറ്റുള്ള നാലു മൊഴികൾ തന്നോട് തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മൊഴിക്ക് ശേഷം ഏതാണ്ട് മൂന്ന് മണിക്കൂർ നേരം ദേശത്ത് മുഴുവൻ ഇരുട്ടായി. അസാധാരണമായ അന്ധകാരം. സൂഷ്കാവിന്റെ വേദന കണ്ട സൂഷ്കി പോലും വിറങ്ങലിച്ചുപോയ നിമിഷം. മാനവകുലത്തിന്റെ പാപഭാരത്തിൽ ത്രീവത ഏറ്റെടുത്തതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ പ്രകടനമാണ് ഈ അന്ധകാരം. ബൈബിൾ പറയുന്നത് ദൈവം തന്റെ മുഖം മറക്കുന്നത് പാപത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ മാത്രമാണെന്നാണ്. മാനവകുലത്തിന്റെ പാപം ഏറ്റെടുത്തു മരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം തന്റെ മുഖം മറച്ചു. മനുഷ്യപാപത്തിന്റെ ഭീകരതയാണ്, പാപത്തിന്റെ ശബ്ദമായ മരണത്തിന്റെ മുഖം. പിതാവാം ദൈവം നമ്മളുടെ അകൃത്യം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തി. പാപം ചെയ്തു പറുദീസാ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മനുഷ്യനുവേ

ഡോ. മാത്യു വറുഗീസ്

നിലവിളി

The word of Anguish

ണ്ടി പൂർണ്ണതയുള്ള വഴി തുറക്കുന്ന നിർണായക നിമിഷമായിരുന്നു കുരിശിലെ കൈവിടപ്പെടൽ. യഹോവ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടെയും അകൃത്യം യേശുവിന്റെമേൽ ചുമത്തിയപ്പോൾ, ഒരിക്കലും പിതാവിനെ പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത പുത്രൻ പിതാവ് തന്നെ നിരസിച്ച് തുറന്നു തന്നു നല്ലൊരു തോന്നലുണ്ടായി.

യേശു പാപമൊഴികെ മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നമുക്ക് സമാനമായിരുന്നു. പാപം ചെയ്യാത്തവനെ പാപത്തിന്റെ ഫലത്തിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചു. പാപത്തിന്റെ ഫലം മരണമാണ്. മരണം എന്നാൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള അകൽച്ചയാണ്. ഒരു ഭക്തന് ദൈവവസാനിധ്യമില്ലാത്ത നിമിഷത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. അങ്ങനെ എങ്കിൽ കർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പിതാവ് കൈവിട്ടു എന്ന ചിന്ത എത്ര വേദനാജനകമായിരിക്കും. നമ്മുടെ പാപം വഹിച്ച നിമിഷം ആ നിർണായക നിമിഷം, ഇത്ര വലിയ രക്ഷ നമുക്കുവേണ്ടി നേടിയെടുത്ത സമയം അത് അതിത്രിവമായ വേദനയുടെ സമയമായിരുന്നു.

22-ാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ ഒന്നാം വാക്യത്തിൽ ഇങ്ങനെ വായിക്കുന്നു, 'എന്റെ ദൈവമേ എന്റെ ദൈവമേ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്ത്?' കുരിശിൽ യാതന അനുഭവിക്കുന്ന യേശു കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഏവരോടും താതാത്തുപെടുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്നു എന്റെ ദൈവമേ എന്റെ ദൈവമേ എന്നെ കൈവിട്ടതെന്ത്? കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കു വേണ്ടിക്കൂടെയുള്ള ഒരു സന്ദേശമാണിത്. മനുഷ്യസാധാരണമായ ദാരിദ്ര്യം, അടിമത്തം, വിദ്വേഷം, ഒറ്റപ്പെടുത്തൽ, പീഡനം തുടങ്ങി എല്ലാത്തരം പ്രയാസങ്ങളിലൂടെയും യേശു കടന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലേങ്കിലും എന്റെ ദൈവമേ എന്നു വിളിക്കാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. കൈവെടിയുക എന്ന പദം വളരെ വേദന ഉളവാക്കുന്നതാണ്.

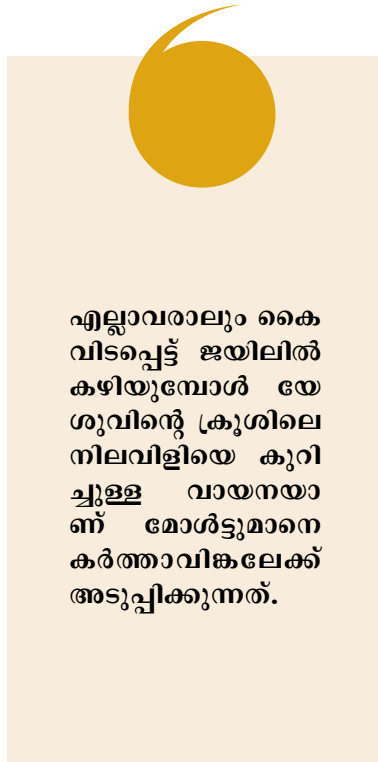
കടഭാരം, മാനദോഷം, പകർച്ച വ്യാധികൾ, ജോലിനഷ്ടം ഒക്കെ ഒറ്റപ്പെടലിന്റെയും ഏകാന്തതയുടെയും നിമിഷങ്ങളാണ്. വർത്തമാന കാലഘ

ട്ടത്തിൽ മക്കൾ മാതാപിതാക്കളെ കൈവിടുന്നു, ഭാര്യ ഭർത്താവിനെയും, ഭർത്താവ് ഭാര്യയെയും കൈവിടുന്നു, സുഹൃത്തുക്കൾ ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നു. എല്ലാ താങ്ങും നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നു വന്നേക്കാം. ചിലപ്പോൾ പ്രാത്ഥന കേൾക്കുന്ന ദൈവം പോലും കൈവിട്ടോ എന്ന തോന്നൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായേക്കാം.

കഷ്ടതയുടെയും വേദനയുടെയും നിമിഷങ്ങൾ നേരിട്ടപ്പോൾ യേശു; ദൈവ വചനത്തിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തി. സങ്കീർത്തനത്തിൽ കൂടെ താൻ വചനത്തിന്റെ പൊരുൾ മനസിലാക്കുകയാണ്. പിതാക്കന്മാർ ദൈവത്തിങ്കൽ ആശ്രയിച്ചു, ദൈവം അവരെ വിടുവിച്ചു. ദൈവം ആർക്കും മുഖം മറയ്ക്കുന്നില്ല. കഷ്ടതകളെ നിരാശയോടല്ല ക്രിയാത്മകമായി അഭിമുഖീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ക്രൂശിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് കർത്താവ് ദൈവവചനം ധ്യാനിച്ചതുപോലെ പ്രതിസന്ധികളിൽ വചനത്തിൽ ആശ്വാസം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് കരണീയം. ജേർഗൻ മോശ്തുമാൻ നാസി തടങ്കലിൽ കഴിയേണ്ടി വന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ അവിടുത്തെ ചാപ്ലയിൻ നൽകിയ ബൈബിൾ പ്രതിതന്റെ ജീവിതത്തെ മാറ്റി മറിച്ചു. ഗണിത ശാസ്ത്രത്തിൽ പഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന തനിക്ക് ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്ത

ങ്ങൾ ധൈര്യവും പ്രത്യാശയും നൽകി. എല്ലാവരായും കൈവിടപ്പെട്ട ജയിലിൽ കഴിയുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ ക്രൂശിലെ നിലവിളിയെ കുറിച്ചുള്ള വായനയാണ് മോശ്തുമാനെ കർത്താവിങ്കലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നത്. നാസി ക്യാമ്പിൽ നിന്ന് പുറത്തു വന്ന താൻ ദൈവശാസ്ത്ര മേഖലയിൽ നൽകിയ സംഭാവനകൾ അതുല്യമാണ്. ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കാമെന്ന് കരുതുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ജീവിക്കാനുള്ള പ്രത്യാശ നൽകുന്നത് സഹനത്തിൽ കൂടെ കടന്നുപോയ അരുമനാഥന്റെ വാക്കുകൾ ആണ്. കൈവിടുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കുകയുമില്ല എന്ന വാഗ്ദത്ത വചനം.

വായനഭാഗം: സങ്കീർത്തനം 22 :1 -5;
1 പത്രോസ് 2 :24 ■

എല്ലാവരായും കൈവിടപ്പെട്ട ജയിലിൽ കഴിയുമ്പോൾ യേശുവിന്റെ ക്രൂശിലെ നിലവിളിയെ കുറിച്ചുള്ള വായനയാണ് മോശ്തുമാനെ കർത്താവിങ്കലേക്ക് അടുപ്പിക്കുന്നത്.

പി. എസ്. ചെറിയാൻ

‘ഹാ! മനുഷ്യൻ ! എത്ര സുന്ദരമായ പദം’ എന്നാണ് സാഹിത്യകാരനായ മാക്സിം ഗോർക്കി എഴുതിയത്. ദൈവത്തിന്റെ ശ്വസനവും സുഗന്ധവുമാണ് നാമെല്ലാം എന്ന് ചെലീൽ ജിബ്രാൻ പറഞ്ഞു. യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വത്തിലേക്ക് നാം ഇനി എത്ര ദൂരം സഞ്ചരിക്കണം?

മനുഷ്യത്വത്തിലേക്ക് ഇനി എത്ര ദൂരം?

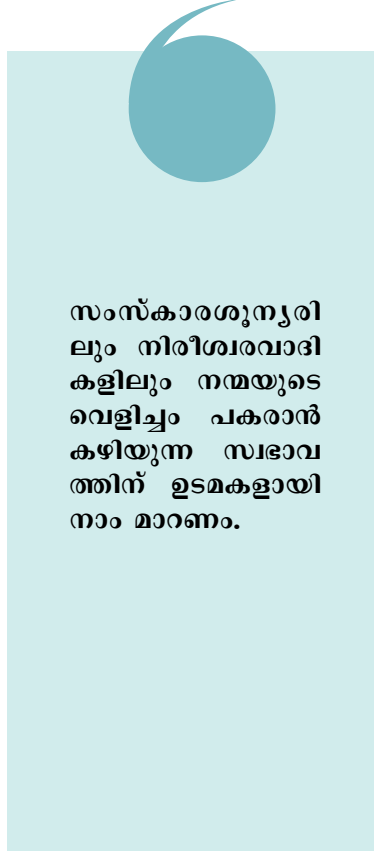

മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനായി ജീവിക്കുന്നതിനപ്പുറം എന്തൊക്കെയോ ആകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും കാരണം. മറ്റുള്ളവരെ മനുഷ്യരായി കാണാനും പലർക്കും കഴിയുന്നില്ല. ‘മർത്തുരാകുക മാത്രം വയ്യ! ജന്തുത ജയിക്കുന്നു!’ എന്ന് കവി പാടിയത് എത്ര സത്യമാണ്. മാനുഷികത വെടിഞ്ഞാൽ മനുഷ്യൻ രാക്ഷസനോ മൃഗമോ ആകും. അവിടെ വിവേകത്തിനു സ്ഥാനമില്ല. ‘ജാതിമദിരാഡരടിച്ഛു തമ്മിലന്തപ്പെടും തനയ, രെത്തിനായേ സ്വരാജ്യം’ എന്ന് കുമാരനാശാനും ‘ഈ വിഷയങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാകാൻ കാരണം ഞാൻ തന്നെ’ എന്ന് അന്റോണിയായെക്കൊണ്ടു പറയിക്കുന്ന ഷേക്സ്പിയറും ഒരേ കാര്യമാണു പറയുന്നത്.

ഭാരതീയ ചിന്തകന്മാർ മനുഷ്യനെ നാലായി തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉത്തമന്മാർ, മധ്യമന്മാർ, മനുഷ്യരാക്ഷസന്മാർ, പരദ്രോഹികൾ. സ്വാർത്ഥതയില്ലാതെ അന്യർക്കുവേണ്ടി സേവനം ചെയ്യുന്നവരാണ് ഉത്തമന്മാർ. സ്വന്തം കാര്യം മാത്രം നോക്കുന്നവർ മധ്യമന്മാർ. അന്യന്റെ വകയുടെ സ്വന്തമാക്കാൻ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന ഒരു വിഭാഗമുണ്ട്; ഇവരാണ് മനുഷ്യരാക്ഷസന്മാർ. നാലാമത്തെ വിഭാഗം അന്യരെ ചൂഷണം ചെയ്യുക മാത്രമല്ല അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരദ്രോഹികൾ എന്നാണ് ഇവരെ വിളിക്കുന്നത്. ഉത്തമന്മാരുടെ അനുപാതം വർദ്ധിക്കുകയാണ് നല്ല സംസ്കാരത്തിനും കെട്ടുറപ്പുള്ള സമൂഹത്തിനും ആവശ്യം.

വ്യക്തികളുടെ ഹൃദയപരിവർത്തനത്തിലൂടെയും സ്വഭാവരൂപവത്കരണത്തിലൂടെയും ഉത്തമ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കാനാകും. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നാം വളരുകയും മറ്റുള്ളവരെ വളർത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഉത്തമമനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ്.

ക്രിസ്ത്യാനിയായി അറിയപ്പെടുന്നവരിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം എത്രത്തോളം ഉണ്ട് എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. സംസ്കാരശൂന്യരിലും നിരീശ്വരവാദികളിലും നന്മയുടെ വെളിച്ചം പകരാൻ കഴിയുന്ന സ്വഭാവത്തിന് ഉടമകളായി നാം മാറണം.

സംസ്കാരശൂന്യരിലും നിരീശ്വരവാദികളിലും നന്മയുടെ വെളിച്ചം പകരാൻ കഴിയുന്ന സ്വഭാവത്തിന് ഉടമകളായി നാം മാറണം.

നിരീശ്വരവാദിയായിരുന്ന റെന്നാൻ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: ‘രണ്ടു ക്രിസ്ത്യാനികളേ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. ഒന്ന്: വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് അസ്സീസി. രണ്ട്: വിക്ടർ യുഗോയുടെ പാവങ്ങൾ എന്ന പുസ്തകത്തിലെ മെത്രാൻ’. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തോട് അനുരൂപരാകാൻ ഈ വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞതാണ് റെന്നാനെക്കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയിച്ചത്.

നാം ഇടപെടുന്ന രംഗങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ നമ്മെപ്പറ്റി നല്ല സാക്ഷ്യം പറയുവാൻ കഴിയും വിധം ജീവിതം വ്യത്യസ്തതയുള്ളതാക്കാൻ നമുക്കു ശ്രമിക്കാം. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം പ്രതിസന്ധിയിലും ദുഃഖത്തിലും മരണത്തിൽ പോലും തേജസ്സുള്ളതാകണം.

ക്രിസ്ത്യാനി ആർ എന്നതിന് താഴെപ്പറയുന്ന വാചകങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:

“Faith makes a Christian
Life proves a Christian
Trails confirm a Christian
Death crowns a Christian”.

ഓരോ ഹൃദയത്തുടിച്ചിലും സ്നേഹത്തിന്റെ നിർമലപ്രവാഹം ഉണ്ടാകണം. ഓരോ ചുവടും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തോട് അടുക്കുന്ന യാത്രയാകണം. അങ്ങനെ ഉത്തമമനുഷ്യത്വത്തിന് ഉടമയാകണം. ■

ജോയ് മാത്യു

മരണവും ജീവനും നാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ

നാം പറയുന്ന നിസ്സാര വാക്കുകൾക്കുപോലും അതി നേതായ ശക്തിയുണ്ട്. വാക്കുകൾക്ക് മിതത്വം പാലിക്കുകയും പറയേണ്ടതു മാത്രം പറയേണ്ട സമയത്ത് പറയേണ്ടത് പോലെ പറയുകയും ചെയ്യുക.

വാക്കുകൾക്ക് ബന്ധങ്ങളെ കെട്ടിപ്പടുക്കുവാനും ഇടിച്ചുകുളുവാാനും കഴിയും. നാം അസ്ഥാനത്ത് ഉപയോഗിക്കുന്ന പല വാക്കുകൾക്ക് പിന്നീട് വിലകൊടുക്കേണ്ടതായി വരും.

കുതിരയുടെ കടിത്താൺ, കപ്പലിന്റെ നങ്കൂരം, കാടുകത്തിക്കുന്ന ചെറിയൊരു തീപ്പൊരി, ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ് യാക്കോബിന്റെ ലേഖനത്തിൽ നാവിനെ കുറിച്ച് കാണുന്നത്.

നാവിന്റെ അധികാരത്തെക്കുറിച്ച് വിശുദ്ധ ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വാക്യം ഇങ്ങനെയാണ്:

മരണവും ജീവനും നാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു, അതിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവൻ അതിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കും (സദൃശ്യവാക്യങ്ങൾ 18:21).

തളർന്നിരിക്കുന്നവരെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തണം.

ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ ഒരു പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെ വാക്കുകളായിരിക്കാം തളർന്നും നിരാശപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നവരെ ജീവിതത്തിലേക്ക് മടക്കി കൊണ്ടുവരുന്നത്...

‘നിനക്ക് അതിന് കഴിയും!’

ഗുരുനാഥനിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെ ഈ വാക്കാണ് ലിയോണാർഡോ ഡാവിഞ്ചിയെ വിശ്വപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ചിത്രകാരൻ ആക്കി മാറ്റിയത്.

നമ്മുടെ വാക്കുകൾ കൃപയോടു കൂടിയതും ഉപ്പിനാൽ രുചി വരുത്തുന്നതുമായിരിക്കണം.

നാം ഒരു വ്യക്തിയെ അനുഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ അത് അവർക്ക് അനുഗ്രഹമായി പരിണമിക്കണം.

ആത്മാർത്ഥമായ വാക്കുകളിൽ ജീവന്റെ തുടിപ്പുണ്ട്...! ■

ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും യുദ്ധവും അസമാധാനവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ കർത്താവിന്റെ വരവിനായി ദൈവസഭ ഒരുങ്ങുന്നു. കർത്താവിന്റെ വരവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ സംഖ്യയെപ്പറ്റിയും വചനം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. 666-എന്ന സംഖ്യ പലരീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉൾക്കൊള്ളണമെന്ന സംശയം നിലനിൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ പ്രമുഖമായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നാം അറിയേണ്ടതുണ്ട്.

666 ഉം അനുബന്ധ ചിന്തകളും

ഡോ. ജോർജ്ജ് ഫിലിപ്പ്

ഏതൊരു പുസ്തകത്തെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ആദ്യ വായനക്കാർ എങ്ങനെ ഇത് മനസ്സിലാക്കി എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്. അതായത് വെളിപ്പാട് 2, 3 അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഏഴ് സഭകളാണ് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യ വായനക്കാർ. യോഹന്നാന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ഒഴികെ അന്തിക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ച് നേരിട്ട് വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിലും വെളിപ്പാട് 13-ലെ ആദ്യത്തെ മൂഗവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ അന്തിക്രിസ്തു/എതിർ ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മൂഗത്തിന്റെ പേരിന്റെ സംഖ്യ എന്ന നിലയിലാണ് 666 എന്ന സംഖ്യയെ നാം കാണുന്നത് (13:18).

ആദിമ സഭ പീഡനങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോയിരുന്നതിനാൽ ക്രൂരന്മാരായ ഏതെങ്കിലും റോമൻ ഭരണാധികാരികൾ ആയി സഭ അന്തിക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടിരിക്കാം. ഇവരിൽ പ്രധാനമായി എടുത്തുപറയേണ്ടത് ക്രിസ്തീയ സഭയെ പീഡിപ്പിച്ച നീറോ തന്നെയാണ്. സംഖ്യാശാസ്ത്ര വ്യാഖ്യാനപരമായി എബ്രായ ഭാഷയിൽ 'കൈസർ നീറോ' എന്ന് എഴുതി കുട്ടിയാൽ കൃത്യം 666 - ലഭിക്കും. നീറോ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞാണ് വെളിപ്പാട് പുസ്തകം എഴുതിയതെങ്കിലും മരിച്ച നീറോ എഴുന്നേറ്റു വരും (Nero Redivivus) എന്ന ചിന്ത റോമക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലമായിരുന്നു. ആദിമ സഭ ഈ വിശ്വാസത്തെ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല എങ്കിൽ കൂടെ വരാനിരിക്കുന്ന ഏതൊരു ക്രൂരനായ ഭരണാധികാരിയേയും സൂചിപ്പിക്കാൻ കൈസർ നീറോ എന്ന പേരിന്റെ സംഖ്യ യോഹന്നാൻ ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കാം എന്ന് ബഹുഭൂരിപക്ഷം പേരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാമതായി, 666 ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യ അത്രേയെന്ന് (വെളിപ്പാട് 13:18) കാണുന്നു. മനുഷ്യനെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചത് 6-ാം ദിവസമാണ്. ദൈവവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരായി നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറിക്കാൻ 6-എന്ന സംഖ്യയും അതിന്റെ പൂർണ്ണതയെ കുറിക്കാൻ ആറിന്റെ മൂന്ന് സെറ്റും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു വാദമുണ്ട്. നിമ്രോദിന്റെ കാലം മുതൽ ഉയർന്ന (ഉല്പത്തി 10:8 ff) മാനുഷിക പട്ടണങ്ങൾ, സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വളർച്ച മുതലായവ മനുഷ്യനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുകയും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അകറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവീക രക്ഷാപദ്ധതിയെ തകിടം മറിക്കാനുള്ള മാനുഷിക ശ്രമവും ദൈവീക പദ്ധതികളെ മാറ്റിമറിക്കാനുള്ള (replace) മാനുഷിക ഭരണകൂടങ്ങളെയും കുറിക്കാൻ 666-എന്ന സംഖ്യയെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതും പ്രബലമായ വാദമാണ്.

മൂന്നാമതായി, ഏഴ് എന്ന സംഖ്യ ദൈവിക

പൂർണ്ണതയെ കുറിക്കാൻ ബൈബിൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആറ് ദിവസത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിനുശേഷം ഏഴാം ദിവസം താൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ സകല പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നും നിവൃത്തനായി ഏഴാം ദിവസത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു എന്ന് വായിക്കുന്നു (ഉല്പത്തി 2: 2-3). ഏഴിന്റെ മൂന്ന് സെറ്റ് (777) ദൈവീക പൂർണ്ണതയെ കുറിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും സംഖ്യാ വ്യാഖ്യാനം പഠിക്കുന്നവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മനുഷ്യനും സാത്താനും ഈ പൂർണ്ണതയെ കൈവരിക്കാൻ സദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ഈ പൂർണ്ണതയിൽ നിന്നും ഒരു പടി എപ്പോഴും കുറവായേ നിൽക്കൂ. അതായത് മനുഷ്യന്റെയും സാത്താന്റെയും അപൂർണ്ണതയെ കുറിക്കാൻ ബൈബിൾ 666 എന്ന സംഖ്യ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കാണാം. ദൈവീക ത്രിത്വത്തിന്റെ ഒരു വ്യാജ പതിപ്പായി മാത്രമേ 666 എന്ന സംഖ്യ നിലകൊള്ളുകയുള്ളൂ.

ദൈവം ഏകൻ എന്ന ദൈവവചന ഭാഗത്തെയിസ്രായേൽ മക്കൾ തങ്ങളുടെ കൈമേൽ അടയാളമായും കണ്ണുകൾക്ക് നടുവിൽ പട്ടമായും കെട്ടണം (ആവർത്തനം 6:4-8; 11:18) എന്നു കാണുന്നു. ഈ കല്പനയുടെ വ്യാജ പതിപ്പായിട്ടാണ് മൂഗത്തിന്റെ സംഖ്യ (666) വലങ്കയ്യിലോ നെറ്റി മേലോ മൂദ്രയായി പതിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

കൂടാതെ വെളിപ്പാട് 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിന് സമാന്തരമായി 14-ാം അദ്ധ്യായവും 7-ാം അദ്ധ്യായവും കാണാവുന്നതാണ്. ഇതിൽ കുഞ്ഞാടിനോട് ചേർന്ന് നിന്ന് മൂഗത്തെ ജയിക്കുന്നവർക്ക് തങ്ങളുടെ നെറ്റിയിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ നാമവും പിതാവിന്റെ നാമവും മൂദ്രയായി കൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി കാണാം (7:3; 14:1). ഈ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും മൂദ്രയെന്നത് അക്ഷരീകമായ അടയാളം എന്നതിലുപരിയായി മനുഷ്യർ ഏത് അധികാരത്തിന്റെ കീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്നു എന്നതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഉടമസ്ഥാവകാശം (belongingness) എന്ന അർത്ഥതലമാണ് മൂദ്രയേൽക്കുന്നു എന്നതിനെ കൂടുതൽ വിവക്ഷിക്കുന്നത്.

മൂഗത്തിന്റെ പേരോ സംഖ്യയോ അടയാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതിനാൽ ഈ സംഖ്യയുടെ അക്ഷരീകമായ ഉപയോഗത്തേക്കാൾ ഇത് എന്തിനെ കുറിക്കുന്നു എന്നതിനാണ് പ്രാധാന്യം. 666 എന്ന സംഖ്യ സാത്താന്റെ മനുഷ്യന്റെമേലുള്ള ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ കുറിക്കുമ്പോൾ ദൈവമക്കളുടെ (പുതിയ നിയമയിസ്രായേൽ) ഉടമസ്ഥാവകാശം പിതാവിനും അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടിനും ആയതിനാൽ അവരുടെ പേരുകൾ ദൈവമക്കളുടെ നെറ്റിമേൽ മൂദ്രയായിട്ടുണ്ട്. ■

ബെനിൻ ബെൻസൺ
(ഇന്ത്യാ ബെബിൾ കോളേജ് &
സെമിനാരി, കുമ്പനാട്)

പ്രവചന ഏഴുത്തുകൾ നൽകുന്ന ദിശാബോധം

ബൈബിളിലെ സുപരിചിതമായൊരു ഭാഗമാണ് പ്രവചനങ്ങൾ എന്നത്. കാരണം, പ്രവചനം എന്ന പദം ദൈവ വിശ്വാസികളിലും അല്ലാത്തവരിലും ഒരുപോലെ താൽപര്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പല അർത്ഥതലങ്ങളിൽ ഈ രചനകൾ വായിക്കുന്നതിനാൽ, വിവിധ വ്യാഖ്യാനങ്ങളോടൊപ്പം, അബദ്ധധാരണകളും അപകടം നിറഞ്ഞ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും സംഭവിക്കാറുണ്ട്. പ്രവാചകൻ എന്നാൽ ‘ഭാവി പറയുന്ന ആൾ,’ എന്ന അർത്ഥമാണ് പൊതുജനങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പ്രവാചകൻ എന്ന പദം സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ ‘പ്ര,’ ‘വാച് / വാക്,’ ‘കൻ’ എന്നീ മൂന്ന് പദങ്ങളുടെ സംയോജനമാണ്. ‘വാക്’ ഉച്ചരിക്കുന്ന/ പ്രസ്താവിക്കുന്ന വ്യക്തി’ എന്ന അർത്ഥമാണു അതിനുള്ളത്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെ ‘പ്രൊഫറ്റ്’ (prophet) എന്ന വാക്കിനു കാരണമായ ‘പ്രൊഫറ്റേസ്’ (prophates) എന്ന ഗ്രീക്ക് പദം, ‘പ്രോ,’ (pro) ‘ഫെമി’ (phemi) രണ്ട് ഗ്രീക്ക് പദങ്ങളുടെ സങ്കരമാണ്. ‘പ്രോ,’ എന്നാൽ ‘വേണ്ടി’ (on behalf of) എന്നും ‘ഫെമി’ എന്നാൽ ‘സംസാരിക്കുക’ (speak) എന്നുമാണ് അർത്ഥം. ആ അർത്ഥത്തിൽ പ്രവാചകൻ എന്നാൽ ‘മറ്റൊരു വ്യക്തിക്ക് വേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നയാൾ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘ദൈവത്തിനുപകരം സംസാരിക്കുന്ന വ്യക്തി’ എന്നാണർത്ഥം.

എബ്രായ സാഹിത്യത്തിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് ബൈബിളിൽ, ‘പ്രവാചകനെ’ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചില പദങ്ങളുണ്ട്. ‘നവി’ (വിളംബരം ചെയ്യുന്നയാൾ), ‘റോയെ’ അല്ലെങ്കിൽ ‘ഖോസെ’ (ദർശകൻ), ‘ഇഷ് എലോഹീം’ (ദൈവപുരുഷൻ) എന്നിവയാണ് അവയിൽ പ്രധാനം. മുൻപിലത്തെ ലക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോലെ, യഹൂദാ ബൈബിളായ ‘തനാഖിൽ’ ചില ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളെയും (യോശുവ മുതൽ രാജാക്കന്മാർവരെ) പ്രവാചക പുസ്തകങ്ങൾ എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, മറ്റു പ്രവാചക പുസ്തകങ്ങളെ പുസ്തകത്തിന്റെ വലിപ്പം അനുസരിച്ച് രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു. അതനുസരിച്ച്, വലിയ രചനകളെ വലിയ പ്രവാചകന്മാരെന്നും (യെശയ്യാവ്, യിരെമ്യാവ്,

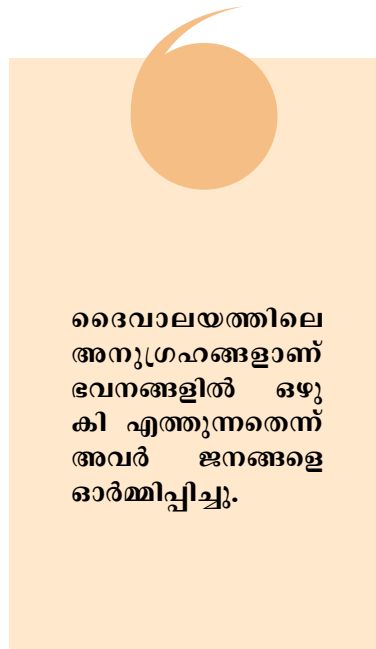
യെരെമ്യാവ്), ചെറിയ പുസ്തകങ്ങളെ ചെറിയ പ്രവാചകന്മാരെന്നും (ഹോശേയ മുതൽ മലാഖി വരെ) വിളിക്കുന്നു. ഗ്രീക്കു-ഇംഗ്ലീഷ് കാനോനുകളിൽ ദാനീയേലും വലിയപ്രവാചകഗണത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, യഹൂദബൈബിളിൽ ജ്ഞാനസാഹിത്യം ഉൾപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധ എഴുത്തുകളിലാണ് (കെതുവിം) അതിനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദർശനങ്ങളുടെയും സ്വപ്നങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനം ജ്ഞാനത്തിന്റെ രൂപമായതിനാലും, ദാനീയേൽ എന്ന വ്യക്തി ‘ജ്ഞാനി’ (wise man) (ദാനീ. 2:48; യെരെ. 28: 3) എന്നു അറിയപ്പെടുന്നതിനാലും ആണിത്.

വിവിധ പ്രവാചക ദർശനങ്ങൾ

ബൈബിളിലെ ചരിത്രവീക്ഷണം വിവിധ കാലഘട്ടത്തിലെ പ്രവാചകഭൗത്യത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നു. അബ്രഹാമും, മോശെയും, മിര്യാമും വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാഥമിക പ്രവാചക ശബ്ദങ്ങളായിരുന്നു. പത്താം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രവാചകന്മാരായ ശമുവേലും, നാഥാനും, ഗാദും രാജകൊട്ടാരത്തിലെ ദൈവശബ്ദമായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരെപ്പോലും തിരുത്താൻ കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്ന ധൈര്യശാലികളുടെ ശബ്ദമായിരുന്നു അവ (2 ശമുവേൽ 12:1-4). ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ട്

പ്രതിസംസ്കാരത്തിന്റെ (counter-culture) പ്രവാചക ശബ്ദമായിരുന്നു. ഏലിയാവും, എലീശയും ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ആഹാബും ഇസബേലും കശക്കിയെറിഞ്ഞ ജനസമൂഹത്തെ ചേർത്തുപിടിച്ച്, തിൻമയുടെ ക്രൂരതകൾക്കെതിരായി ഏലിയാവ് സംസാരിച്ചു (1 രാജാക്കന്മാർ 21: 19). രാജാക്കന്മാർ നിലനിർത്തിപ്പോന്ന വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കും അനീതിയ്ക്കും എതിരേ പ്രതികരിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിപ്രകാരമുള്ള സംസ്കാരം എലീശ ഉച്ചർത്തിപ്പിടിച്ചു. കൂടാതെ ദാരിദ്ര്യവും വിധവകളെയും, ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നവരെയും സഹായിച്ചും ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സിലിച്ച് അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എലീശ തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ.

എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ശുശ്രൂഷിച്ച പ്രവാചകന്മാരാണ് ആമോസ്, ഹോശേയാ, യെശയ്യാവ്, മീഖാ എന്നിവർ. സാമൂഹിക-ധാർമിക-ആത്മീയ

ദൈവാലയത്തിലെ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് ഭവനങ്ങളിൽ ഒഴുകി എത്തുന്നതെന്ന് അവർ ജനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

വീക്ഷണങ്ങളിലെ മൂല്യശോഷണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും അവയുടെ തിരുത്തലുകൾക്കായി ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രവചിച്ച യിരെമ്യാവ് യെഹൂദയുടെ തിന്മകൾക്കെതിരെയുള്ള ന്യായവിധി ദർശിച്ചു. മാത്രമല്ല, സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് തന്നെ യെരൂശലേമിനു നെബൂഖദ്നേസർ മുഖാന്തിരം സംഭവിച്ച നാശം കാണുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കു ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ശുഭഭാവിയെ കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കാൻ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയില്ല. പ്രവാസ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രവചിച്ച യെഹെസ്കീയേലും, യെശയ്യാവിന്റെ 40-55 വരെയുള്ള അധ്യായങ്ങളും പ്രവാസത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരുടെ തിരുത്തലുകൾക്കും, പ്രതീക്ഷയ്ക്കും, മടങ്ങി യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തു. പ്രവാസത്തിനുശേഷം പ്രവചിച്ച ഹഗ്ഗായിയും സെഖര്യാവും യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണത്തിനാണ് മുഖ്യസ്ഥാനം നൽകിയത്. ദൈവാലയത്തിലെ അനുഗ്രഹങ്ങളാണ് ഭവനങ്ങളിൽ ഒഴുകി എത്തുന്നതെന്ന് അവർ ജനങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ഇവ കൂടാതെ, ഗ്രീക്ക് രാജാക്കന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ വെളിപ്പാട് സാഹിത്യരൂപത്തിലുള്ള ദാനിയേലിന്റെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അർത്ഥനിർമ്മിതിയും നാം കാണുന്നു. ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരത്തിന്റെയും ഭാഷയുടേയും കടന്നുകയറ്റത്തെ ഏറ്റവും മൃഗീയമായ ഭരണത്തിന് ഉദാഹരണമായ നെബൂഖദ്നേസ്സറിനോടും ബെൽശസറിനോടുമായാണ് ഉപമിക്കുന്നത്. ആധുനിക വീക്ഷണമനുസരിച്ച് യെരൂശലേം ദൈവാലയത്തെ അധികേഷപിച്ച അന്ത്യോക്കസ് എപ്പിഫാനസ് സ്വീകരിച്ച ജനവിരുദ്ധ പ്രവണതകളോടുള്ള രഹസ്യ, സാഹി

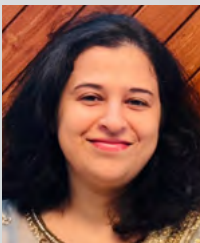
ത്യ യുദ്ധമായിരുന്നു ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം. പുതിയനിയമ കാലഘട്ടത്തിലെ സ്പാപക യോഹന്നാനും, സുവിശേഷകനായ യോഹന്നാനും ഇത്തരം അന്ത്യകാലഘട്ടത്തിലെ പ്രവാചകന്മാരായാണ് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്.

പ്രവചനം നൽകുന്ന വാർത്താമാനകാല ദിശാബോധം

ബൈബിളിലെ പ്രവചനപുസ്തകങ്ങളെ ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ ശ്രംഖലയെന്നതിനേക്കാൾ വർത്തമാനകാലഘട്ടത്തിനായുള്ള തിരിച്ചറിവുകളായി വായിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. ഇവ കാലോചിത അർത്ഥതലങ്ങളിലേക്കുള്ള അടയാളങ്ങളും വിരൽചൂണ്ടലുകളുമാണ്. ഉത്തരവാദിത്ത-ധാർമിക മൂല്യങ്ങളുടെ തകർച്ച ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെയും കാലഘട്ടത്തിന്റെയും തകർച്ച കൊണ്ടുവരും എന്നു പ്രവാചകന്മാർ കണ്ടെത്തി. ബന്ധങ്ങളിലെ വിശ്വസ്തതയുടെ തകർച്ച അപകടസൂചനയായി അവർ വിലയിരുത്തി. കൂടാതെ, ദൈവം വെറുക്കുന്ന ഏറ്റവും നികൃഷ്ടമായ തിന്മയായി കപടധാർമ്മികതയേയും, കപടഭക്തിയേയും അവർ കണ്ടു. അതോടൊപ്പം, ഏതു നന്മയുടെ രൂപത്തെയും മശിഹായുടെ കാലഘട്ട സൂചനയായി വിലയിരുത്തി. ആധുനികവീക്ഷണം പ്രവചന എഴുത്തുകളെ സാമൂഹികനീതിയുടെ ശബ്ദമായാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രവചന പുസ്തകങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ വിശ്വാസജീവിതത്തിനും ധാർമിക ജീവിതശൈലിക്കും മാർഗനിർദ്ദേശം നൽകുന്നു. എന്നാൽ, യാഥാർത്ഥ്യത്തിന് നിരക്കാത്ത പ്രവചനവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ബൈബിളിന്റെ ചിന്തയേയും ലക്ഷ്യത്തെയും തകർത്തുകളയും എന്നു നാം മറക്കാതിരിക്കട്ടെ. ■

3 year old Tina was having a glass of juice in the living room, watching TV. She was about to keep the juice glass on the table that it fell down. Juice was all around the place and Tina was shivering in midst of those shattered glass pieces. Her mom ran from kitchen; grandfather came from outside. All started cleaning up the mess by saying, “why can’t you be still somewhere, why are you always doing something to mess things up. You are such a hard child.” After that incident Tina became more inwardly saying no to things around.

PARENTING RELOADED GRACE TO FACE FAILURES

Renji Sam

This is a scenario commonly seen in many households. When children are around, they create mess and havoc but that's part of growing up. They fail from spilling water to breaking their own bones at times. As parents who also passed through that age need to be wise and understanding. Failing in life is more important than getting success in life. Failure teaches life lessons that's an asset for lifetime.

What we learn from failures?

Making mistakes is human: no human has lived in this world who hasn't done a tiniest mistake in life. When an infant is born, their limbic brain is activated and it takes almost 25 years for their prefrontal cortex to develop fully. Limbic brain is also known as emotional brain whose function is based on several emotional experiences received from internal and external environment. Prefrontal cortex helps a person in decision making, problem solving, planning, organizing, all kinds of executive functions. So, a child, a tween, teen, early adult making mistakes is considered normal and natural path of growth. If this isn't happening it is an abnormality. Unfortunately, these natural growth ways are mistaken as failures, mistakes, undiagnosed misconduct. As Christian parents, we must trust the creation process of God and acknowledge our children's growth pattern. This needs immense grace from God. Unless we receive grace from God, it will be difficult to show grace to our children. It is the grace of God that's going to strength us and live life authentically as a contented human being (Philippians 4:13)

Failures are opportunities for self-learning: as parents our prime aim is to make our children independent for their life, in order for that to happen, they must learn from their failures. It's easily said, right! When our children fail, let's make that moment a safe space to teach them their strengths and weakness so that they can trust themselves and correct it their own next time. They must know their areas of weakness so as to use their strength. If we make failures a license to accuse or blame

our children, they will fear to live, get disconnected and distanced from us which is a source of many unrecoverable disasters. When one fails, feeling anxious is okay, but trusting God in every such situation is also a learning where we learn gratitude, thanksgiving, being present towards oneself and God (Philippians 4:6)

Failures direct us to reality: imagine a child who is helped in all ways and sees success in everything he or she does! One fine day, due to some reason this individual fails to meet a deadline, misses an event, get lost somewhere and so forth, the breakdown experienced will be terrible. Failures make us realize that there is opportunity for improvement, this is not the end of the world, and to explore various other fields or environments. Parents are protecting children in such a way that they fear to fail, thus children live in a fantasy world of success, trophies, awards but in real world it going to be tough. In reality, we fall and then with hundreds of efforts we get up and stand on our own. It is righteous for one to fall and to rise again but those stubborn natured people resist to admit it and they stumble (Proverbs 24:16).

As grown-ups, we too fail in several instance, nobody might have shown grace towards us just like the man near the pool of Bethesda. For several years, we might have failed to reach that pool of Bethesda for encouragement, for standing up ones in life and living life fruitfully. But we read in Scripture, John 5 that Jesus came to him, understood him, understood how deeply he desired for the grace, how much he wished someone said it's fine to fail, feel stuck in life, be scared to make first steps, Jesus healed him, accepted him the way he was, acknowledged his life. The grace is all we need to receive and to give. The grace makes us closer to God, especially when we fail miserably to our own expectation and expectations of people around us. Let's show grace towards the next generation the grace we received from God and the grace we were denied by the world. ■

TRUE BREAD
A Christian Family Magazine

READ & REVIVE

BIBLE QUIZ
SEASON - I

WEEK 31-40 WINNERS

WEEK-31

SHEEBA JUSTIN

WEEK-32

RAJANI DICKSON

WEEK-33

BEULA JOSEPH

WEEK-34

SHAJITHA SAJAN

WEEK-35

SHAJITHA SAJAN

WEEK-36

BEULA JOSEPH

WEEK-37

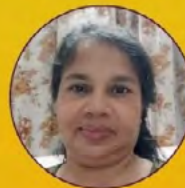
UDAYA S

WEEK-38

UDAYA S

WEEK-39

UDAYA S

WEEK-40

BEULA JOSEPH

Congratulations

Edited & Published by:

Prema Viju, True Bread Media, Marayamuttom P. O.,
Thiruvananthapuram, Kerala - 695124 | Mob. +91 9495336764
www.thetruebread.com